

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 1T/108/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214010626
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:1214010626.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Juhása a prísediacich Mikuláša Péka a Ing. Dariny Frankovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. J. a spol., pre zločin poisťovacieho podvodu podľa § 223 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.01.2020 v Bratislave, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

A. J., narodený XX. O. XXXX v Bratislave, trvale bytom L. XXX/X, Bratislava,

sa uznáva vinným, že

14.09.2010 o 15.24 hodine z doposiaľ presne nezisteného miesta telefonicky a následne aj v presne nezistenom čase dňa 15.10.2010 osobne v Bratislave na Plynárenskej ulici číslo 7/C na pobočke spoločnosti Generali Slovensko poisťovňa, a.s., nahlásil škodovú udalosť k zmluve o havarijnom poistení číslo XXXXXXXXXXX, ktorá bola uzavretá na osobné motorové vozidlo značky Škoda Fabia Diesel 05-1.4 TDi PD Elegance, rok výroby 2005, VIN: J., evidenčné číslo: I.Z, ktorého vlastníkom bola spoločnosť Home Credit Slovakia, akciová spoločnosť, so sídlom Piešťany, Teplická ulica číslo 7434/147, pričom k vzniku tejto škodovej udalosti uviedol, že dňa 14.09.2010 v čase o 09.30 hodine zaparkoval predmetné osobné motorové vozidlo na prašnom parkovisku medzi budovou J&T a Slovenským národným divadlom v Bratislave, odišiel do obchodného centra Eurovea, no potom ako sa v čase o 10.50 hodine dňa 14.09.2010 vrátil na parkovisko, tam už auto nebolo, čo následne aj nahlásil na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Bratislava I, avšak tieto skutočnosti sa nezakladali na pravde, nakoľko obžalovaný A. J. v doposiaľ presne nezistenom čase pred údajnou krádežou a na doposiaľ presne nezistenom mieste predmetné osobné motorové vozidlo sám odovzdal X. I.E., ktorý zabezpečil aby bolo vozidlo následne pred nahlásením krádeže rozobraté, o čom mal obžalovaný A. J. vedomosť, avšak pracovníci poškodenej poisťovne, ktorí riešili túto škodovú udalosť, nemali vedomosť o tom, že sa jedná len o fingovanú krádež, a tak túto škodovú udalosť uzavreli s tým, že vyplatili poistné plnenie vo výške 4.685,44,- € majiteľovi vozidla, a to spoločnosti Home Credit Slovakia, akciová spoločnosť, so sídlom Piešťany, Teplická ulica číslo 7434/147, čím obvinený A. J. spôsobil poškodenej spoločnosti Generali Slovensko poisťovňa, akciová spoločnosť, so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, škodu vo výške 4.685,44,- €,

t e d a

vylákal od iného poistné plnenie tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na jeho poskytnutie, a tak mu spôsobil väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

zločin poisťovacieho podvodu podľa § 223 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 223 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 s použitím § 36 písmeno j/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 3 /tri/ roky.

Podľa § 51 odsek 1 v spojení s § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a zároveň mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd určuje obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 2 /dva/ roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno j/ Trestného zákona je obžalovaný povinný zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému zákaz stretávať sa so spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom číne.

II.

Obžalovaný:

X. I., rodený Y., narodený XX. A. XXXX v Bratislave, trvale bytom Š. D.P. XX, Bratislava, prechodne bytom v obci I., E. W. G. X, ČOZ: XXX XXX, služobne zaradený ako starší referent Diaľničného oddelenia Policajného zboru Bratislava, Krajského dopravného inšpektorátu, Krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislava, v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru od 01.01.2005,

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e

obžalovaný X.Ó. I. na presne nezistenom mieste v Bratislave v presne nezistenom čase v lete v roku 2010 počas rozhovoru s A. J. menovanému navrhol riešenie jeho neschopnosti splácať úver na osobné motorové vozidlo značky Škoda Fabia Diesel 05-1.4 TDi PD Elegance, rok výroby 2005, VIN: J., evidenčné číslo: I. tak, že toto vozidlo je možné vzhľadom na existenciu havarijného poistenia možné nechať zmiznúť a neskôr ohlásiť jeho krádež, čím by sa po uhradení poisťovného plnenia poisťovňou zbavil povinnosti splácať úver na toto motorové vozidlo a po súhlase A.T. J. s týmto riešením, prevzal od neho predmetné motorové vozidlo, následne obžalovaný X.I. I. zabezpečil rozobratie tohto vozidla, následne po rozobratí vozidla A. J. dňa 14.09.2010 na Obvodnom oddelení Policajného zboru Bratislava Staré Mesto východ, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I, oznámil krádež uvedeného motorového vozidla s tým, že k nej malo prísť v čase od 09.30 hodine do 10.50 hodine dňa 14.09.2010 na prašnom parkovisku medzi budovou J&T a Slovenským národným divadlom v Bratislave, pričom obvinený X. I. počas dokumentovania tejto ohlásenej krádeže vediac, že k nej reálne nedošlo, v tej dobe služobne zaradený ako referent 2. oddelenia všeobecnej kriminality, Úradu justičnej a kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I, spracoval služobnú dokumentáciu k trestnému konaniu pod spisovou značkou ORP-2320/1-OSV-B1-2010, a to žiadosť o vyhlásenie celoštátneho pátrania po motorovom vozidle a „základné informácie k prípadu krádeže motorového vozidla“, v ktorej uviedol, že na mieste údajnej krádeže vykonal služobnú činnosť smerujúcu k zisteniu páchatel'a, následkom čoho spoločnosť Generali Slovensko poisťovňa, akciová spoločnosť, so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, vychádzajúc zo zmluvy o havarijnom poistení číslo XXXXXXXXXXXX vyplatila spoločnosti Home Credit Slovakia, akciová spoločnosť, so sídlom Piešťany, Teplická ulica číslo 7434/147, poisťné plnenie vo výške 4.685,44,- €,

t e d a

- zosnoval a riadil spáchanie trestného činu na základe čoho došlo k vylákaniu poisťného plnenia od iného tým, že bol uvedený do omylu v otázke splnenia podmienok na jeho poskytnutie, a tak mu spôsobil väčšiu škodu,

- ako verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu a zadovážiť inému neoprávnený prospech, vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu,

č í m s p á c h a l

zločin poisťovacieho podvodu podľa § 223 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona formou organizátorstva podľa § 21 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a úmyselný prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 223 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2 s použitím § 36 písmeno j/, § 37 písmeno h/, § 41 odsek 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 /tri/ roky.

Podľa § 51 odsek 1 v spojení s § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a zároveň mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd určuje obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 2 /dva/ roky.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému zákaz stretávať sa so spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sú obžalovaní A. J. a X. I. povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej spoločnosti Generali Slovensko poisťovňa, akciová spoločnosť, so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, škodu vo výške 4.685,44,- €.

III.

Obžalovaný:

K. B., narodený XX.A. XXXX v Bratislave, trvale bytom D. XX, Bratislava, prechodne bytom Š. XX, Bratislava, ČOZ: XXX XXX, služobne zaradený ako starší referent 2. oddelenia všeobecnej kriminality, Odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru I. U., v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru od XX.XX.XXXX,

sa podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 22.08.2014 sp. zn. 2 Pv 817/12/1102, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin poisťovacieho podvodu podľa § 223 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, formou pomocníka, podľa § 21 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona a to na skutkovom základe , že

obžalovaný X. I. na presne nezistenom mieste v Bratislave v presne nezistenom čase v lete v roku 2010 počas rozhovoru s A. J. menovanému navrhol riešenie jeho neschopnosti splácať úver na osobné motorové vozidlo značky Škoda Fabia Diesel 05-1.4 TDi PD Elegance, rok výroby 2005, VIN: J., evidenčné číslo: I. tak, že toto vozidlo je možné vzhľadom na existenciu havarijného poistenia možné nechať zmiznúť a neskôr ohlásiť jeho krádež, čím by sa po uhradení poisťného plnenia poisťovňou zbavil povinnosti splácať úver na toto motorové vozidlo a po súhlase A. J. s týmto riešením, prevzal od neho predmetné motorové vozidlo, následne obžalovaný X. I. a K. B. zabezpečil rozobratie tohto vozidla, následne po rozobratí vozidla A. J. dňa 14.09.2010 na Obvodnom oddelení Policajného zboru Bratislava Staré Mesto východ, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I, oznámil krádež uvedeného motorového vozidla s tým, že k nej malo prísť v čase od 09.30 hodine do 10.50 hodine dňa 14.09.2010 na prašnom parkovisku medzi budovou J&T a Slovenským národným divadlom v Bratislave, pričom obvinený X.I. I. počas dokumentovania tejto ohlásenej krádeže vediac, že k nej reálne nedošlo, v ten dobe služobne zaradený ako referent 2. oddelenia všeobecnej kriminality, Úradu justičnej a kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I, spracoval služobnú dokumentáciu k trestnému konaniu pod spisovou značkou F.-XXXX/X-F.-I.-XXXX, a to žiadosť o vyhlásenie celoštátneho pátrania po motorovom vozidle a „základné informácie k prípadu krádeže motorového vozidla“, v ktorej uviedol, že na mieste údajnej krádeže vykonal služobnú činnosť smerujúcu k zisteniu páchatela, následkom čoho spoločnosť Generali Slovensko poisťovňa, akciová spoločnosť, so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, vychádzajúc zo zmluvy o havarijnom poistení číslo XXXXXXXXXXXX vyplatila spoločnosti Home Credit Slovakia, akciová spoločnosť, so sídlom Piešťany, Teplická ulica číslo 7434/147, poisťné plnenie vo výške 4.685,44,- €

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Na Okresný súd Bratislava II bola dňa 29.07.2014 doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 28.07.2014, sp. zn. 2 Pv 227/12/1102 - 73 na obvineného A. J. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin poisťovacieho podvodu podľa § 223 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Dňa 25.08.2014 bola na Okresný súd Bratislava II doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 22.08.2014, sp. zn. 2 Pv 817/12/1102 - 40 na obvineného X. I. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin poisťovacieho podvodu podľa § 223 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona formou organizátorstva podľa § 21 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a úmyselný prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, a na obvineného K. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin poisťovacieho podvodu podľa § 223 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona formou pomocníka podľa § 21 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť na skutkovom základe, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 30.10.2014, sp. zn. XT/XXX/XXXX, súd rozhodol tak, že vyššie uvedená trestná vec obvinených X. I. a K. B. vedená na tunajšom súde pod sp. zn. XT/XXX/XXXX sa spája na spoločné prejednanie a rozhodnutie s vyššie uvedenou trestnou vecou obvineného A. J. vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. XT/XXX/XXXX, pričom obe trestné veci budú ďalej vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. XT/XXX/XXXX.

Súd na podklade podanej obžaloby nariadil vo veci hlavné pojednávanie, na ktoré sa obžalovaný A. J. dňa 28.01.2020 nedostavil, pričom svoju neprítomnosť na hlavnom pojednávaní ospravedlnil s tým, že požiadal o konanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti za prítomnosti jeho obhajcu. Na základe uvedeného súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného A. J. za splnenia podmienok upravených v § 252 odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného A. J., obžalovaného X. I. a obžalovaného K. B., ďalej svedkov W. I., A. Z. W. K. S., svedkyňu D. F. a svedka A. A.. Postupom podľa ustanovenia § 258 odsek 4 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď obžalovaného A. J. z prípravného konania zo dňa 01.10.2013 a výpoveď obžalovaného X. I. z prípravného konania zo dňa 11.09.2013. Následne boli postupom podľa ustanovenia § 264 odsek 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítané svedecké výpovede W. I. z prípravného konania zo dňa 13.06.2012 a zo dňa 15.05.2014, svedecké výpovede A. Z. z prípravného konania zo dňa 12.06.2012 a zo dňa 27.02.2013, svedecká výpoveď K. S. z prípravného konania zo dňa 04.04.2013, svedecké výpovede A. A. z prípravného konania zo dňa 15.07.2014 a zo dňa 23.07.2014, svedecké výpovede S. A. zo dňa 22.04.2013, svedecká výpoveď I. I. zo dňa 26.02.2013, svedecká výpoveď Norberta Szalaya zo dňa 16.04.2013 a svedecká výpoveď D. I. zo dňa 04.04.2013.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním znaleckých posudkov KEÚ PZ postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku, konkrétne bol oboznámený prečítaním znaleckých posudkov KEÚ PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2012/12732, odbor kriminalistickej identifikácie, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, zaznamenaných na č. I. 372-380 a znalecký posudok KEÚ PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2013/1029, odbor kriminalistickej identifikácie, zaznamenaného na č. I. 383-386. Ďalej súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku a to výpisy z telefonických hovorov obžalovaného J. zaznamenané na č. I. 139-206 nachádzajúce sa v spise 1T/108/2014 a zaznamenané na č. I. 106-173 nachádzajúce sa v spise 1T/128/2014, výpisy telefonických hovorov obžalovaného I. zaznamenané na č. I. 207-366 nachádzajúce sa v spise 1T/108/2014 a zaznamenané na č. I. 174-332 nachádzajúce sa v spise 1T/128/2014, analýza hovorov zaznamenaná na č. I. 367-368 nachádzajúca sa v spise 1T/108/2014 a zaznamenaná na č. I. 333-334 nachádzajúca sa v spise 1T/128/2014, zápisnica o vydaní veci zaznamenaná na č. I. 388 nachádzajúca sa v spise 1T/108/2014, zápisnica o vrátení veci zaznamenaná na č. I. 389 nachádzajúca sa v spise 1T/108/2014, oznámenie o zaistení vozidiel zaznamenané na č. I. 390-391 nachádzajúce sa v spise 1T/108/2014, správa k informácii k predmetnej škodovej udalosti zaznamenaná na č. I. 392-404 nachádzajúca sa v spise 1T/108/2014, kópia spisu OR PZ Bratislava I, odbor skráteného vyšetrovania, zaznamenaná na č. I. 406-443 nachádzajúca sa v spise 1T/108/2014 a zaznamenaná na č. I. 335-339 nachádzajúca sa v spise 1T/128/2014, písomnosti z OR PZ Bratislava I spolu s knihou jász zaznamenané na č. I. 340-349 nachádzajúce sa v spise 1T/128/2014, správa spoločnosti LITES zaznamenaná na č. I. 471 nachádzajúca sa v spise 1T/108/2014 a zaznamenaná na č. I. 416 nachádzajúca sa v spise 1T/128/2014, prepis zvukového záznamu nahlásenia poisťnej udalosti zaznamenaný na č. I. 478-484 nachádzajúci sa v spise 1T/108/2014, technický preukaz zaznamenaný na č. I. 485 nachádzajúci sa v spise 1T/108/2014, rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 12.05.2015, sp. zn. 7T/26/2013, uznesenie Krajského súdu Bratislava zo dňa 07.10.2015, sp. zn. 1To/96/2015, odpis registra trestov na obžalovaných zo dňa 28.01.2020 a výpis z ústrednej evidencie priestupkov na obžalovaných zo dňa 27.01.2020.

K skutkovým okolnostiam

Obžalovaný A. J. sa na hlavnom pojednávaní vyjadril k skutku z obžaloby pod sp. zn. 2 Pv 227/12/1102 tak, že je nevinný. K svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že nikomu nič nedával rozoberať, nikdy by na takúto myšlienku nedošiel. Nemal žiadny úmysel spáchať trestný čin, splátky platil a nemal žiadne postranné úmysly.

Na návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II bola postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítaná výpoveď obžalovaného A. J. z prípravného konania, z ktorej vyplýva, že obžalovaný A. J. bez námietok a pripomienok priznal vinu zo spáchania skutku kvalifikovaného ako zločin poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a žiada konať o dohode o vine a treste.

Obžalovaný A. J. k svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že nikomu nič nedával rozoberať, nikdy by na takúto myšlienku nedošiel. Nemal žiadny úmysel spáchať trestný čin, splátky platil a nemal žiadne postranné úmysly.

Obžalovaný X. I. sa na hlavnom pojednávaní vyjadril k skutku z obžaloby pod sp. zn. 2 Pv 817/12/1102 tak, že je nevinný. Ďalej uviedol, že obžalovaného J. spoznal v roku 2010 na rodinnej oslave spoločného známeho. K predmetnému autu sa vyjadril tak, že pán J. chcel auto predať alebo postúpiť leasing s tým že toto oznámil aj v robote, aj svojim známym, aby nejako pomohol. V predmetom období oslovil aj pán Z., ktorého poznal z práce, bol to ich informátor. Po určitej dobe sa ozval, že má nejakých záujemcov, jeden ho chcel odkúpiť a druhý prebrať leasing. Z. osobne odovzdal auto pri štadióne. Došiel sám. Odovzdal mu aj kľúče a doklady od auta. Z. mu neskôr oznámil, že prvý záujemca odstúpil kvôli vysokej cene a povedal, že má ešte druhého človeka, ale ten sa nevie vyjadriť či leasing preberie alebo nie. Asi po týždni sa vozidlo vrátilo naspäť, Z.T. mu ho osobne doniesol do Dúbravky pri štadión, vtedy tam robila jeho priateľka, terajšia manželka. Potom neskôr, nevie či to bolo ešte ten rok alebo neskôr, bol operačným strediskom vyslaný ku krádeži motorového vozidla a to na prašné parkovisko k J&T. Bol tam vyslaný ako operatívec. Keď prišiel na miesto už tam bola hliadka. K uvedenej krádeži spracoval všetky písomnosti a o tom, že to je vozidlo obžalovaného J. sa dozvedel až na mieste. Na doplňujúcu otázku prokurátora dokedy to auto mal k dispozícii uviedol, že Z. vozidlo odovzdal, aby ho mal k dispozícii a ukazoval ho záujemcov. Mal ho k dispozícii asi týždeň alebo dva. Keďže záujemcu o kúpu alebo prebratie leasingu nenašiel, tak mu ho Z. vrátil naspäť po lete 2010 s tým, že ak bude mať záujemcu, tak mu má dať vedieť. V ten deň ako mu ho Z. doviezol, ho odniesol pánovi J. a ďalej to riešili len telefonicky. Na ďalšiu doplňujúcu otázku prokurátora kde sa nachádzalo predmetné motorové vozidlo v čase pred tou krádežou pred Euroveou uviedol, že nevie, pravdepodobne ho mal pán J..

Na návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II bola postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítaná časť výpovede obžalovaného X. I. z prípravného konania, z ktorej vyplýva, že predaj vozidla prebiehal tak, že vozidlo mal Z. asi dva týždne, on mu častejšie volával a informoval ho v akom stave je vozidlo, či je predané a či má o vozidlo záujem niekto z jeho okolia, na čo mu povedal, že ten z Dunajskej Stredy ho nezobral kvôli vysokej sume a následne mu Z. potvrdil, že má ďalších ľudí na prebratie leasingu. Telefonicky sa s ním kontaktoval a tvrdil mu, že má nových a nových ľudí. Ďalej o vozidle čo mal Z. nič nevie, naposledy mu povedal, že ho má u seba a že mu zavolá keď niečo zistí. A. J. uviedol, že vozidlo má jeho známy, ktorý mu povedal, že má záujemcov o vozidlo. Tomášik čakal kým mu zavolá nejakú informáciu o kupcovi alebo o prevzatí leasingu. Nevie sa vyjadriť prečo J. nahlásil krádež vozidla. V čase spísania základných informácií k prípadu krádeže vozidla nevedel, či ho ešte Z. mal alebo nemal. Dňa 14.09.2010 mal denný výjazd, kde bol operačným strediskom vyzvaný na prípad krádeže motorového vozidla. Tam na mieste zistil, že sa jedná o vozidlo A. J.. Ku krádeži vozidla sa J. vyjadril tak, že došiel do Eurovei a keď odtiaľ vyšiel, tak tam vozidlo nemal. Nevie sa vyjadriť ako sa dostal Tomášik ku svojmu vozidlu keď ho mal Z. pri sebe. Nikdy ho nezaujímalo ako sa dostalo vozidlo späť k J.Š., lebo mal koncom leta roku 2010 hádky s Z., nakoľko chcel I. niečo vybaviť s čím on nesúhlasil. Preto si volávali menej až si nevolali vôbec, on potom komunikoval len s I..

Na ďalšie otázky prokurátora obžalovaný X. I. uviedol, že iba ponúkal auto, jeho známy o neho nemali záujem, tak ho ponúkol ďalej cez Z.. Po krádeži sa kontaktoval s Z. aby mu oznámil, že auto zmizlo, na čo on povedal, že o tom nič nevie. Z. v tom čase poznal asi 5 rokov. Boli známy aj v súkromí. Telefonicky komunikoval s J. aj s Z.. J. sa s Z. nepoznal, on bol prostredníkom. V čase krádeže pracoval na Kriminálnej polícii BA Staré mesto, sekcia autá. Jeho úlohou bolo potom ako sa dostavil na miesto spísať správu, myslí, že sa to volá ZIP ku krádeži motorového vozidla, spísať údaje o vozidle, pozrieť kamerové záznamy, vyhľadať svedkov ak boli a podobne. S J. sa po krádeži stretol až na mieste krádeže na parkovisku. Pán B. v tomto nijako nevystupoval, mohol len o tom počuť, keď sa pýtal v práci, nikdy nebol prítomný pri tom ako on preberal alebo odovzdával vozidlo Z.. Na otázku súdu či už niekedy predtým oslovil Z. ohľadom sprostredkovania predaja uviedol, že nie, bolo to prvýkrát. Aj napriek tomu, že poznal obsah jeho registra trestov, nevidel v ňom žiadne riziko, lebo ho poznal aj v súkromí. Na ďalšie otázky súdu uviedol, že keď dostane prípad, musí ho ísť zdokumentovať bez ohľadu na to, že je vo veci zainteresovaný alebo že ide o jeho známeho. V spojitosti s predmetným motorovým vozidlom sa nespomínalo jeho rozobratie. Neinformoval svojho nadriadeného, že vyťažoval pána Z. ako informátora a do svojich záznamov nikdy neuviedol, že predmetné motorové vozidlo mal Z.. Nespomína si, že by sa riešilo niečo s rozobratím vozidla. V súvislosti s krádežou motorového vozidla kontaktoval Z., aj sa ho pýtal či o tom vie a povedal, že nie. Nevie o tom, že by si urobil nejaký záznam o tomto telefonáte.

U Z. doma bol asi štyrikrát, pán B. tam bol s ním iba vtedy keď pomáhali I., mal by byť o tom záznam aj v spise v Malackách.

Obžalovaný K. B. sa na hlavnom pojednávaní vyjadril k skutku z obžaloby pod sp. zn. 2 Pv 817/12/1102 tak, že je nevinný. Ďalej uviedol, že vypovedá zhodne ako v prípravnom konaní a dodal, že k danému skutku nemá čo povedať, nakoľko s tým nemá nič spoločné. Z obžaloby pozná obžalovaného I., je to jeho bývalý kolega, druhého obžalovaného nepozná, vidí ho prvýkrát v živote a v spise sú spomínaní I. W. Z.. Tých pozná v súvislosti s výkonom jeho práce, boli to kriminálne závadné osoby. S pánom Z. sa stretol viackrát, mali vzťah operatívca a informátor. Nebol síce oficiálnym informátorom, ale nakoľko sa pohyboval v určitom okruhu ľudí, tak im poskytoval určité informácie. Na otázky prokurátora uviedol, že si vôbec nespomína, že by mu obžalovaný I. spomínal predaj vozidla a nemá vedomosť ani o krádeži vozidla. S Z. alebo s I. ohľadne krádeže motorového vozidla a prípadne jeho rozobratia nekomunikoval. To čo uvádzal svedok Z. vo svojich výpovediach v prípravnom konaní je celé klamstvo.

Svedok W. I. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že skutok si už nepamätá, bolo to veľmi dávno, vypovedal v prípravnom konaní.

Na návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II bola postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, pričom svedok vyhlásil, že vypovedal pravdu a všetko je tak, ako je to uvedené v zápisnici. Medzi podstatné skutočnosti patrí jeho vyjadrenie, že sa v base niekedy v roku 2010 alebo 2011 stretol s kamarátom pod prezývkou P., ktorý mu povedal, že od A. Z. kúpil tú Škodu Fabia a že ju rozobral. Následne mu A. Z. povedal, že tá Fabia bola rozobratá a nahlásená ako kradnutá, nakoľko išlo o poisťovací podvod. To však nevedel v čase keď sa vozidlo predávalo. On to vozidlo nerozobral. Vozidlo dal Z. vraj policajt K.. Nepozná osobu A. J.. S menom X.I. I. sa v súvislosti s predmetným vozidlom nestretol. Kľúče ani doklady od vozidla nevidel.

Svedok A. Z. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že si matne spomína na prítomných pánov, sú mu nejakí povedomí, ale nevie čo je predmetom tohto hlavného pojednávania.

Na návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II bola postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, pričom svedok vyhlásil, že svoje výpovede z prípravného konania si nepamätá, ale ak tak vypovedal a podpísal to, tak predpokladá, že sú pravdivé. Medzi podstatné skutočnosti patrí jeho vyjadrenie, že v lete 2010 ho kontaktovali K. B. a X. I., ktorí boli policajti a povedali mu, že potrebujú prediť motorové vozidlo Škoda Fabia. Snažil sa zohnať kupca, ale neúspešne. Bol svedkom výroby duplikátu kľúču. Keď sa stretli pri zimnom štadióne v Dúbravke aj s X. a K., tak mu povedali, aby sa okamžite zbavil vozidla, že idú nahlásiť krádež tohto vozidla. Jedného dňa stretol A. A. prezývaného P., ktorému auto predal a nechal mu ho aj s kľúčom. Následne od neho X. potreboval kľúč, ale ten predal A. A. nejakému taxikárovi. Tak ho potom za 30,- € od neho kúpil. Viackrát sa ho X. W. K. pýtali, či auto je naozaj preč, aby z toho nebol problém. A. J. nepozná.

Svedkyňa D. F. vypovedala na hlavnom pojednávaní, že dňa 14.09.2010 poistený A. J. telefonicky nahlásil škodovú udalosť operátorky ich spoločnosti. Jednalo sa o krádež motorového vozidla Škoda Fabia, ktoré zaparkoval dňa 14.09.2010 v ranných hodinách o 9,30hod na parkovisku pred OC Eurovea. Podľa jeho vyjadrení po návrate o 10,45 hod zistil, že sa vozidlo na mieste nenachádza a bolo asi odcudzené. Na základe poskytnutých informácií operátorka vypísala príslušné tlačivo - oznámenie o škodovej udalosti, ktoré bolo zaslané A. J. na podpis a prípadné doplnenie ďalších údajov. Spoločnosť vykonala v danej veci šetrenie a po predložení podpísaného tlačiva J. a zabezpečení príslušných dokladov ako bol technický preukaz od vozidla, leasingová zmluva uzavretá medzi spoločnosťou Homecredit a A. J.U., uznesenie o prerušení trestného stíhania podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku, ktoré vydal poverený príslušník PZ. Spoločnosť uzavrela poisťovňu udalosť tak, že dňa 25.10.2010 vyplatila poisťovňu plnenie v prospech vlastníka motorového vozidla spoločnosti Homecredit vo výške 4.685,40 €. Ďalej uviedla, že J. bol iba užívateľom vozidla, vlastníkom bola spoločnosť Homecredit a to na podklade leasingovej zmluvy. Spoločnosti boli predložené aj dva kusy kľúčov od odcudzeného vozidla Škoda Fabia, predložil ich poistený J.. V danej veci si uplatnili náhradu škody z titulu prechodu pohľadávky a to vo výške poskytnutého poisťovňu plnenia vo výške 4.685,40 €. Na otázku obhajcu uviedla, že poisťovňu plnenie bolo v plnej výške poskytnuté vlastníkovi, spoločnosti Homecredit. Od poisťovňu zmluvy so spoločnosťou Homecredit, ktorou bolo havarijne poistené vozidlo Škoda Fabia, ktoré malo byť odcudzené J., neodstúpili a to z dôvodu, že vznikom totálnej škody, ktorým sa rozumie aj zánik predmetu poistenia, poisťovňu zmluva zaniká.

Svedok K. S. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že predmetné motorové vozidlo Škoda Fabia červenej farby 1,4 TDI, ktoré je uvedené skutkovej vete obžaloby, ktorá mu bola prečítaná používal známy A. Z., on v tomto aute aj sedel, Z. mu povedal, že ho má požičané od kamarátov policajtov, má taký dojem, ale nie je si až tak istý, že Z. spomínal, že je vozidlo aj na predaj. Spomína si ešte, že Z. bol na tomto vozidle viackrát, mal ho dlhší čas, mohlo to byť aj týždeň, na presné podrobnosti si nespomína. Nespomína si, či mal Z. aj iné autá, je to možné, využíval však túto Fabiu, pretože mala byť úsporná. Na otázku obhajcu uviedol, že navrhuje prečítať svedeckú výpoveď z prípravného konania a to za účelom zistenia či svedok v prípravnom konaní uvádzal rok kedy malo k tejto udalosti prísť.

Na návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II bola postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, pričom vyhlásil, že sa nevie vyjadriť k prečítanej zápisnici a to čo uviedol v prípravnom konaní sa aj tak stalo. Medzi podstatné skutočnosti patrí jeho vyjadrenie, že A. Z. pozná od malička, pred dvoma alebo troma rokmi (výsluch dňa 04.04.2013), predtým ako ho zavreli jazdil na vozidle Škoda Fabia a povedal mu, že to má od nejakého policajta. Kľúč od vozidla vyzeral normálne, doklady nevidel, nevšimol si žiadne poškodenie a hovoril mu, že to vozidlo má požičané.

Na ďalšiu otázku obhajcu svedok uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by mal byť stíhaný A. Z.Á. pre krádež áut, ale má vedomosť, že Z. mal páchať trestnú činnosť - vlámanie do vozidiel.

Svedok A. A. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že si na tento skutok pamätá len matne, vie, že by sa malo jednať o nejaký poisťovací podvod vo vzťahu k vozidlu Fabia. Na bližšie skutočnosti si nepamätá, bolo to dávno, ku skutku viackrát vypovedal v prípravnom konaní. Niečo sa mu marí, že vozidlo dostal od Z., už si nepamätá, či za neho zaplatil alebo ho dostal na rozobratie. Vozidlo rozobral na súčiastky, ktoré sa predali, nepamätá si či súčiastky predával on alebo Z.. Z. došiel za ním asi preto, že sa týmto veciam venoval, mal k tomu dielňu aj náradie.

Na návrh prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava bola postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania zo spisu 1T/108/2014 a zo spisu 1T/128/2014, pričom vyhlásil, že skutok sa odohral tak ako to uviedol vo svojej druhej výpovedi zo dňa 23.07.2014 v trestnej veci pod sp. zn. 1T/128/2014. Medzi podstatné skutočnosti patrí jeho vyjadrenie, že prišiel za ním A. Z., ponúkol mu kúpu vozidla Škoda Fabia na rozobratie za 500,- € a on s kúpou súhlasil. Po nejakom čase mu Z. volal, že potrebuje kľúč, ktorý mu zohnal aj napriek tomu, že ho už nemal. Následne auto rozobral a rozpredal. Pracovníkom inšpekcie MV SR na žiadosť vydal identifikovateľné súčiastky a vtedy sa dozvedel, že auto pochádza z trestnej činnosti. Išlo o štandardný kľúč od Škody. Obžalovaných X. I. W. K. B. nepozná.

Svedok A. A. k svojim výpovediam z prípravného konania uviedol, že najprv vypovedal ináč z dôvodu, že mal obavy z možného jeho postihu pre legalizáciu trestnej činnosti. Až po vysvetlení, že nebude trestne stíhaný vypovedal pravdu tak ako sa to skutočne stalo. Jediný rozdiel v týchto výpovediach je to, či vozidlo k nemu doniesol Z. rozobraté alebo celé, k tomuto uviedol, že vozidlo mu priniesol Z. celé, nerozobraté a až následne ho on rozobral na súčiastky.

Súd postupom podľa § 263 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku s poukazom na § 252 odsek 5 Trestného poriadku prečítal svedecké výpovede zo spisu 1T/108/2014, konkrétne výpoveď svedkyne S. A., výpoveď svedka I. I. a výpoveď svedka E. S., ako aj výpoveď svedkyne S. A. zo spisu 1T/128/2014.

Svedkyňa S. A. vo svojich výpovediach z prípravného konania uviedla, že obžalovaný A. J. je jej nevlastný brat a pamätá si, že spolu boli pár dní pred odcudzením auta v Budapešti na trhoch práve na vozidle Škoda Fabia červenej farby. K odcudzeniu vozidla nevie nič uviesť, hovoril jej o tom len nevlastný brat A. J..

Svedok I. I. vo svojej výpovedi z prípravného konania uviedol, že je splnomocneným zástupcom spoločnosti Homecredit a s obžalovaným A. J. uzavreli úverovú zmluvu, ktorej predmetom bolo motorové vozidlo Škoda Fabia v hodnote 8.000,- €, z čoho obžalovaný uhradil 1.040,- €, takže celková výška úveru bola 6.960,- € s prvou splátkou dňa 07.04.2009. Ku dátumu nahlásenia poisťnej udalosti mal klient zaplatených 19 splátok. Dňa 12.10.2010 nahlásil klient poisťnú udalosť spočívajúcu v krádeži vozidla. Klient mal uzatvorené havarijné poistenie s Generali poisťovňou a dňa 27.10.2010 im bola zo strany Generali poisťovne vyplatená suma 4.685,44 €. Dňa 09.11.2010 bola zo strany klienta vyplatená dlžná suma 729,85 € a dňa 12.11.2010 zaslali klientovi potvrdenie o ukončení a splatení úverovej zmluvy. Nevznikla im žiadna škoda, takže nie sú poškodenými.

Svedok E. S. vo svojej výpovedi z prípravného konania uviedol, že osobu A. Z. pozná, vozidlo Škoda Fabia červenej farby raz videl keď za ním prišiel ku garáži v Malackách niekedy na jeseň v roku 2010. Nič bližšie o aute nevie a k skutku sa vyjadriť nevie. Auto si pozrel len zbežne, nevie uviesť aký kľúč od vozidla mal u seba a nevidel ani doklady. Spínaciu skrinku nevidel. Osobu A. A. pozná, má prezývku P., ale toto auto uňho nevidel. Obžalovaný K. B. W. X. I. nepozná.

Svedkyňa D. I. vypovedala na hlavnom pojednávaní, že si matne spomína, že v tom období s pánom Z. spolu žili aj boli od seba. Vie, že mal nejaké problémy s vozidlom Škoda Fabia, ale bolo to už dávno. S pánom Z. nie je momentálne v žiadnom vzťahu. Obžalovaný po mene nepozná, keď sa stretnú tak sa porozprávajú, vie, že sa jedná o príslušníkov PZ, ich mená však nepozná. Fakt si nespomína o aké problémy malo s tým vozidlom ísť, bližšie sa nevie k tomu vyjadriť. V roku 2010 Z. býval u nej doma v rodinnom dome v Z. Č.. XX, ale čo vie mal bývať aj niekde v Bratislave. Ohľadne vozidla červenej Fabie si na nič nespomína. Meno J. jej nič nehovorí.

Na návrh prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava bola postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania, pričom uviedla, že si na túto svedeckú výpoveď nespomína, ale marí sa jej, že vypovedala. Nemala dôvod klamať v prípravnom konaní, takže to čo vypovedala sa tak aj stalo. Medzi podstatné skutočnosti patrí jej vyjadrenie, že je priateľka A. Z. a vozidlo Škoda Fabia červenej farby používali obaja. Nevie kto ju priviezol, ale bola odparkovaná u nich na dvore. Z. zavreli asi koncom februára alebo marca 2011 a auto u nich bolo asi polroka predtým. Z. jej povedal, že vozidlo od niekoho má a malo by sa predať alebo zlikvidovať. Vozidlo malo normálny kľúč a doklady boli vo vozidle, ale nikdy ich nepoužila. Vozidlo sa dalo potom P. a ten ho potom rozobral.

Na návrh prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava, za výslovného súhlasu obžalovaného I. a obžalovaného B., procesným postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku boli oboznámené čítaním znalecké posudky Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2012/12732, odbor kriminalistickej identifikácie, odvetvie daktyloskopia, zaznamenaného na č. I. 372-376 vyplýva, že na povrchu vecnej stopy osvedčenie o evidencii motorového vozidla zn. Škoda Fabia boli skúmaním zviditeľnené čiastočne upotrebitelné daktyloskopické stopy č. 2-1, 2-2, ktoré nevykazovali dostatočný počet charakteristických markantov pre individuálnu identifikáciu a upotrebitelná daktyloskopická stopa č. 2-3, ktorá bola porovnaná v zbierke daktyloskopických kariet a v zbierke daktyloskopických stôp z neobjasnených prípadov, pričom nebola zistená zhoda. Na povrchu vecnej stopy 2ks kľúčov čiernej farby od predmetného vozidla neboli skúmaním zviditeľnené žiadne daktyloskopické stopy. Skúmaním zviditeľnené daktyloskopické stopy č. 2-1, 2-2 a 2-3 boli založené do zbierky daktyloskopických stôp z neobjasnených prípadov pod č. 12732/2012.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2012/12732, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, odvetvie kriminalistickej biológie a genetickej analýzy, zaznamenaného na č. I. 377-380 vyplýva, že z miesta pravdepodobného výskytu biologického materiálu ľudského pôvodu predloženej stopy č. 1 - kľúče a stopy č. 2 - osvedčenie, boli zaistené spolu tri vzorky na analýzu DNA. Z výsledkov analýzy DNA vyplýva, že bližšie nešpecifikovaný biologický materiál zaistený zo stopy č. 2-1 pochádza najmenej od dvoch osôb, z ktorých aspoň jedna je mužského pohlavia, avšak nebol zistený žiadny zhodný DNA profil. Na ostatných stopách nebola zistená prítomnosť biologického materiálu ľudského pôvodu, prípadne nebolo zistené dostatočné množstvo takéhoto materiálu.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2013/1029, odbor kriminalistickej identifikácie, odvetvia mechanoskopie, kriminalistická a požiarňa elektrotechnika, zaznamenaného na čl. 383-386 vyplýva, že predložené dva kľúče od motorového vozidla zn. Škoda Fabia sú originálneho vyhotovenia a na ich povrchoch sa nenachádzajú stopy po ich mechanickom kopírovaní. Predložené kľúče však nie sú evidované v databázach výrobcu a preto ich nie je možné priradiť ku konkrétnemu vozidlu. Evidencia sa vedie od roku 2009. Kľúče neobsahujú pamäť so žiadnymi údajmi.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní v zmysle ustanovenia § 269 Trestného poriadku je potrebné poukázať najmä na:

výpisy z telefonických hovorov obžalovaného J. zaznamenané na č. I. 139-206 nachádzajúce sa v spise 1T/108/2014 a zaznamenané na č. I. 106-173 nachádzajúce sa v spise 1T/128/2014,

výpisy telefonických hovorov obžalovaného I. zaznamenané na č. I. 207-366 nachádzajúce sa v spise 1T/108/2014 a zaznamenané na č. I. 174-332 nachádzajúce sa v spise 1T/128/2014, analýza hovorov zaznamenaná na č. I. 367-368 nachádzajúca sa v spise 1T/108/2014 a zaznamenaná na č. I. 333-334 nachádzajúca sa v spise 1T/128/2014, zápisnica o vydaní veci zaznamenaná na č. I. 388 nachádzajúca sa v spise 1T/108/2014, zápisnica o vrátení veci zaznamenaná na č. I. 389 nachádzajúca sa v spise 1T/108/2014, oznámenie škody z poistenia motorového vozidla zaznamenané na č. I. 390-391 nachádzajúce sa v spise 1T/108/2014, správa k informácii k predmetnej škodovej udalosti zaznamenaná na č. I. 392-404 nachádzajúca sa v spise 1T/108/2014, kópia spisu OR PZ Bratislava I, odbor skráteného vyšetrovania, zaznamenaná na č. I. 406-443 nachádzajúca sa v spise 1T/108/2014 a zaznamenaná na č. I. 335-339 nachádzajúca sa v spise 1T/128/2014, písomnosti z OR PZ Bratislava I spolu s knihou jázd zaznamenané na č. I. 340-349 nachádzajúce sa v spise 1T/128/2014, správa spoločnosti LITES zaznamenaná na č. I. 471 nachádzajúca sa v spise 1T/108/2014 a zaznamenaná na č. I. 416 nachádzajúca sa v spise 1T/128/2014, prepis zvukového záznamu nahlásenia poistnej udalosti zaznamenaný na č. I. 478-484 nachádzajúci sa v spise 1T/108/2014, technický preukaz zaznamenaný na č. I. 485 nachádzajúci sa v spise 1T/108/2014, rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 12.05.2015, sp. zn. 7T/26/2013, uznesenie Krajského súdu Bratislava zo dňa 07.10.2015, sp. zn. 1To/96/2015, odpis registra trestov na obžalovaných zo dňa 28.01.2020, výpis z ústrednej evidencie priestupkov na obžalovaných zo dňa 27.01.2020.

Odsudzujúca časť

K právnej kvalifikácii a k výroku o vine obžalovaných

Všetky vykonané dôkazy súd hodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pričom vychádzajúc z trestnoprávne relevantných zásad dôkazného konania dospel k záveru, že skutky, ktoré sú v predmetnej trestnej veci kladené za vinu obžalovaným sa stali, napĺňajú všetky zákonné znaky trestného činu uvedeného vo výrokovej vete rozsudku, a že sa tohto skutku sa dopustili obžalovaní J. W. I..

V tejto súvislosti súd poukazuje na tieto konkrétne skutočnosti a argumenty:

Obžalovaný J. spáchanie skutku, ktorý je mu kladený za vinu obžalobou poprel vyhlásil, že je nevinný, aj keď v prípravnom konaní uviedol, že skutok, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie pod sp. zn. SKIS-626-OISZ-V-2012 právne kvalifikovanému ako zločin poisťovacieho podvodu podľa § 223 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona sa bez námietok a pripomienok priznal. K žalovanému skutku odmietol vypovedať a po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania vyhlásil, že nikomu nedal nič rozoberať, splátky lízingu platil.

Obžalovaný I. spáchanie skutku, ktorý je mu kladený za vinu obžalobou poprel, vyhlásil, že je nevinný. Tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred sudcom uviedol rozdielnu verziu priebehu skutku, ktorá spočívala v tom, že bol oslovený J., aby mu pomohol predať vozidlo alebo postúpiť lízing na vozidlo. Na základe tejto požiadavky, odovzdal vozidlo A. Z., ktorého ho oslovil, aby zohnal kupca alebo nového lízingového nájomcu, čo sa mu však v určenej dobe nepodarilo. Obžalovaný vrátil vozidlo J., ktorého o nejaký čas stretol v súvislosti s nahlásením a objasňovaním krádeže motorového vozidla, ktoré chcel predtým J. predať.

Súd obranu obžalovaných vyhodnotil ako účelovú, vo viacerých ohľadoch v rozpore s vykonaným dokazovaním a zabezpečenými dôkazmi, aby sa tak vyhli vyvodu trestnej zodpovednosti za svoje protiprávne konanie.

Súd pri vyvodení záveru o vine obžalovaných vzal do úvahy viaceré skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a poukazuje na viaceré dôkazy - výpoveď zástupcu poškodenej spoločnosti, výpovede svedkov - I., Z., S., A. W. I. listinné dôkazy - výpis z telefonických hovorov obžalovaných J. W. I., prepis zvukového záznamu nahlásenia poistnej udalosti obžalovaným J., oznámenie škody z poistenia motorových vozidiel, zápisnica o vydaní veci, kópia spisu OR PZ Bratislava I sp. zn. ORP-2320/1-OSV-

B1-2010, správy od poškodenej spoločnosti k šetreniu škodovej udalosti, vyčíslenie škody spoločnosti Generali Slovensko poisťovňa a pod.

Vo vzťahu k záveru, že skutok sa stal, tak ako sú popísané vo výrokovvej časti rozsudku súd predovšetkým vychádzal z

výpovede splnomocnenca poškodenej spoločnosti, ktorý vo svojich vyjadreniach uviedol skutkové okolnosti:

identifikácia predmetu poisťnej zmluvy, skutočnosť, že obžalovaný J. nahlásil poisťnú udalosť - krádež motorového vozidla najprv telefonicky a neskôr aj písomne, pričom poškodená spoločnosť vyplatila vlastníčkovi vozidla spoločnosti Home Credit poisťné plnenie vo výške 4 685,40- €. čo predstavuje výšku spôsobenej škody

- výpovede svedka A. Z., ktorý v prípravnom konaní podrobne vypovedal, pričom jeho výpoveď bola v konaní pred súdom oboznámená čítaním, a z ktorej vyplynulo:

- niekedy v lete 2010 bol oslovený obžalovaným I. /predtým Y./ a B., príslušníkmi PZ, za účelom predaja vozidla Škoda Fábria, červenej farby, EČV: I.-XXX na náhradné diely, ktoré 2 alebo 3 týždne aj používal
- obžalovaný I. mu na jednom stretnutí odovzdal planžetu ako kľúč od vozidla Škoda Fabia, ktorým sa vozidlo dalo otvoriť, pričom od svedka dostal originál kľúč, zároveň obžalovaný I. si vyžiadala od svedka originály dokladov od vozidla a svedkovi nechal kópie dokladov,
- asi po týždni po tomto stretnutí s výmenou kľúčov, mu I. uviedol, že mieni nahlásiť krádež tohto vozidla, preto mu odporučil zbaviť sa tohto vozidla,
- svedok následne po predchádzajúcej dohode vozidlo previezol k A. A., ktorý mu za vozidlo zaplatil 500,- €, pričom vozidlo rozobral na náhradné diely,
- svedok oznámil obžalovanému I., ktorému oznámil, že vozidlo sa „stratilo“, na čo sa obžalovaný I. vyjadril, že bude nahlásená krádež,
- problém ohľadne zadováženia druhého originálu kľúča od vozidla, ktorý od svedka vyžadoval I., pričom svedok A. kľúč predal ďalšej osobe, po opätovnom získaní originálu ho svedok odovzdal I..

Skutočnosti uvádzané svedkom sú podporované a verifikované jednak výpoveďou svedka A. A.Ď., s prezývkou P., ktorý potvrdil, že

- vozidlo kúpil od svedka Z., vozidlo následne rozobral na náhradné diely, pričom niektoré diely predal, niektoré mu zostali doma. Potvrdil skutočnosť, že Z. od neho požadoval vrátenie originálu kľúča,

ďalej výpoveďou svedka Baláža, ktorý uviedol, že

- Z. používal niekedy koncom leta motorové vozidlo Škoda Fábria, červenej farby, ktoré mu ponúkal na predaj. Počas výkonu trestu odňatia slobody /niekedy v roku 2010 alebo 2011/ sa stretol so svedkom A., ktorý mu povedal, že kúpil Fábriu od Z., ktorú následne rozobral na náhradné diely. V ÚVTOS stretol aj Z., ktorý sa mu zveril, že Fábria bola rozobratá na náhradné diely, nakoľko bola nahlásená ako kradnutá, išlo o poisťovací podvod. Vozidlo mu mal dať policajť menom Vojto, ktorého svedok pozná z predchádzajúceho vyšetrovania,

ďalej výpoveďou svedka K. S., ktorý uviedol že Z. používal po dlhší čas červenú Fábriu, ktorú mal mať požičanú od kamarátov - policajtov, vozidlo bolo určené na predaj,

ďalej výpoveďou svedka D. I., ktorá potvrdila, že vo dvore rodinného domu, kde žila so svedkom Z. bolo počas leta 2010 odparkované vozidlo červenej farby Škoda Fábria, od ktorého sa dozvedela, že vozidlo má byť predané alebo zlikvidované, doklady od vozidla boli v odkladacom priestore vozidla, asi po 2 týždňoch bolo predané „P.“, ktorý ho mal neskôr rozobrať.

Pravdivosti verzii svedka Z. nasvedčujú aj skutočnosti vyplývajúce z

- výpisov telefonických hovorov obžalovaného I., ktoré odhaľujú pomerne intenzívnu komunikáciu s Z. /52 kontaktov - telefonických hovorov alebo SMS správ/ v období od 25.08.2010 do 14.09.2010, to jest do dňa kedy bola nahlásená „krádež Fábrie“, pričom záznam telekomunikačnej činnosti potvrdzuje výpoveď Z., že pred nahlásením krádeže, bol viackrát kontaktovaný I., prakticky každý deň, kedy sa opakovane dotazoval, či sa vozidlo „stratilo“ a následne mu vyvolával dennodenne ohľadne druhého kľúča /viď výpisy zo dňa 10, 11, 12 a 13-teho septembra 2010 v porovnaní s výpoveďou Z. /,

- zápisnice o zaistení riadiacej jednotky s číslom 045 906 019 BM zaistenej u svedka A. A. dňa 03.05.2011, pričom odborným stanoviskom KEÚ PZ č. I. 427 - 428 bolo zistené, že táto riadiaca jednotka patrila do osobného motorového vozidla Škoda Fábria, EČV: I., čo potvrdzuje skutočnosti uvádzané zhodne A., Z., I. W. I. o tom, akým spôsobom sa dostalo vozidlo k A., ktorý ho rozobral na náhradné diely,

- zo spisového materiálu OR PZ Bratislava I sp. zn. ORP-1916/SMV-B1-2016, v ktorom bolo trestné stíhanie pre podozrenie z prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona /krádež MV Škoda Fábria zo dňa 14.09.2010 poškodený A. J./ zastavené v zmysle ustanovenia § 215 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, nakoľko je nepochybné, že s nestal skutok, pre ktorý bolo vedené trestné stíhanie /vid' č. I. 410/.

Z výpisov telefonických hovorov I., respektíve J. je zrejmé, že

- v období od 23.08.2010 do 14.09.2010 prebehlo medzi nimi 65 kontaktov, pričom vo viacerých prípadoch po hovoroch medzi I. W. J. nasledovali telefonáty, v ktorých I. kontaktoval Z., z uvedeného možno vyvodit' záver, že I. S. J. sa poznali, „predaj“ vozidla intenzívne „riešili“,

- obžalovaný J. nemohol zaparkovať vozidlo Škoda Fábria dňa 14.09.2010 v čase o 9.30 hod. na parkovisku pred OC Eurovea /kde malo byť podľa verzie J. ukradnuté/, nakoľko sa v čase medzi 08.44 až 09.53 nachádzal v blízkosti svojho bydliska na L. ulici, kde bol lokalizovaný vykryvačom na P. ulici. Zistené lokalizačné údaje sú v priamom rozpore s deklarováým vznikom škodovej udalosti, ktoré obžalovaný J. uviedol do „oznámenia škody z poistenia motorových vozidiel“ /vid' č. I. 390 - 391/, respektíve, ktoré telefonicky nahlásil do poisťovne /vid' prepis zvukového záznamu č. I. 480 - 483/, a ktoré uviedol do zápisnice o výsluchu vo veci vedenej na OR PZ Bratislava I, OSV Staré Mesto - východ pod sp. zn. ORP-2320/1-OSV-2010,

- obžalovaný J. W. I. boli dňa 14.09.2010 v čase o 9.57 lokalizovaný rovnakým vykryvačom na Lackovej ulici, kedy medzi nimi prebehol telefonický hovor, čo spolu s ďalšími lokalizačnými údajmi o pohybe J. / v čase o 10.48 hod. lokalizovaný vykryvačom Pressburgercentrum/ a I. v čase o 10.10 lokalizovaný vykryvačom Pressburgercentrum, v čase 10.11 vykryvačom Dobrovičová, v čase od 10.15 do 10.30 vykryvačom Eurovea, v čase medzi 11.08 do 11.36 hod. vykryvačom Pressburgercentrum/ svedčí o vysokej pravdepodobnosti z koordinovanosti konaní obvinených v tom smere, že obžalovaní sa spoločne presunuli z miesta pobytu J. pred OC Eurovea, o čom svedčia lokalizačné údaje z vykryvačov,

- obžalovaný I. sa v čase nahlásenia krádeže vozidla Tomašikom na linke nachádzal v blízkosti údajného miesta krádeže - to jest parkoviska pred OC Eurovea, kde vykonal, po nahlásení „krádeže“ Tomášikom prvotné šetrenie na mieste činu, pričom v ten deň nemal velený výjazd /vid' č. I. 353 spisu 1T128/2014 /

Súd poukazuje aj na ďalšie významné skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, dopĺňajú skladačku udalostí, a ktoré viedli súd k záveru, že obžalovaní J. W. I. sa dopustili žalovanej trestnej činnosti, a to na

- správu od spoločnosti LITES, s. r. o. , z ktorej vyplýva, že s obžalovaným J. bol ku dňu 31.07.2010 ukončený trvalý pracovný pomer, čo podporuje skutočnosť, že obžalovaný mal finančné problémy so splácaním lízingu motorového vozidla, ktoré vyriešil prostredníctvom a v spolupráci s I. nahlásením fingovanej krádeže, problémy so splácaním lízingu J. v dôsledku zmeny zamestnania, potvrdil aj obžalovaný I.,

- existenciu úverového vzťahu v ktorom obžalovaný J. figuruje ako klient dlžník s povinnosťou platiť mesačnú splátku vo výške 218,07- € preukazuje úverová zmluva č. SUA09/000443, ktorá bola uzavretá za účelom nákupu motorového vozidla Škoda Fábria J..

Verzia obžalovaných, ktorý svoju účasť na spáchaní skutku vylúčili a obmedzil len na tú skutočnosť, že I. sa len neúspešne pokúsil pomôcť J. pri predaji vozidla, prostredníctvom Z., pričom následne vozidlo vrátil J., ktorému vozidlo o pár dní ukradli, pričom I. s zhodou okolností nachádzal na mieste činu a vykonal, tak prvotné šetrenia ku „krádeži“ nekorešponduje vykonanému dokazovaniu, súd nepresvedčila a súd v

nej vidí snahu obžalovaných vyvinúť sa prenesením trestnoprávnej zodpovednosti na iné osoby. Súd je toho názoru, že obžalovaní sa od začiatku na spáchanie trestného činu pripravovali, skutku sa dopustili sofistikovane a premyslene tak, aby v budúcnosti mohli svoju účasť na trestnom čine minimalizovať.

Súd sa priklonil k verzii zástupcu poškodenej spoločnosti a svedka PoE., A., S. W. I., ktorých výpovede a uvádzané skutočnosti do seba logicky zapadajú, sú podporené zadováženými listinnými dôkazmi a poskytujú hodnoverný obraz ako skutok prebehol, pričom u svedkov neboli zistené dôvody, ktoré by ich viedli k tomu, aby klamlivo vypovedali o účasti obžalovaného I., a tým pádom aj J., nakoľko ich konania vzájomne súvisia, a vystavili by tak seba možnosti trestného stíhania pre trestný čin krivej výpovede.

Na tomto mieste súd podotýka, že výpoveď svedka Z. I. podrobil kritike a to vo vzťahu k obžalovanému B., ktorá je bližšie rozvedená v oslobodzujúcej časti rozsudku.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia a obžalovaným J., došlo dňa 10.03.2010 k uzavretiu úverovej zmluvy č. SUA09/000443, na základe ktorej bol J. poskytnutý úver na kúpu motorového vozidla Škoda Fábria. Úverový dlžník - J. sa, okrem iných povinností, zaviazal platiť mesačné splátky úveru, ktoré však v dôsledku straty zamestnania v júli 2010, nebol schopný platiť. Súd z vykonaného dokazovania ďalej ustálil, že obžalovaný Tomášik v spolupráci a po predchádzajúcej dohode s obžalovaným I. fingoval krádež vozidla Škoda Fábria, ktorého „zmiznutie“ obžalovaný I. zabezpečil prostredníctvom A. Z..

Súd pri ustálení viny obžalovaných vychádzal z viacerých dôkazov a zistených skutočností, ktoré vo svojom súhrne svedčia o tom, že sa skutku dopustili. Súd poukazuje na postupnosť jednotlivých krokov, ktoré viedli k fingovaniu krádeže motorového za účelom vylákania poisťného plnenia a tým aj ukončenia úverového vzťahu medzi obžalovaným J. a spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s., nakoľko obžalovaný J. nebol schopný plniť si svoje zmluvné záväzky, pričom k spáchaniu trestného činu prišlo v relatívne krátkom časovom období od nadviazania kontaktu medzi obvinenými /august 2010/ až do dňa nahlásenia krádeže vozidla, to jest dňa 14.09.2010.

Skutočnosť, že to bol práve obžalovaný I., ktorý kontaktoval svedka Z. ohľadne zabezpečenia zmiznutia motorového vozidla, ktoré splácal J., inštruoval Z. a následne koordinoval konanie s obžalovaným J., ktorý nahlásil krádež motorového vozidla, pričom obaja vedeli, že nahlásená krádež bola fiktívna, vyplýva zo syntézy viacerých dôkazov a to:

- z výpovede svedka Z., ktorý vo svojej výpovedi popísal spôsob komunikácie s I., miesta stretnutia, dohody medzi ním a I., záujem I., aby zabezpečil rozobratie vozidla na náhradné diely, detaily ako bol problém ohľadne druhého kľúča od vozidla, keď bolo „predané“ A., ktorý kľúč predal ďalšej osobe,
- z listinných dokladov - záznam telekomunikačnej prevádzky telefónu I., ktorá potvrdzuje skutočnosti uvedené svedkom Z. o vzájomnej komunikácii s dôrazom na stupňujúce sa kontaktovanie svedka I. v období pred nahlásením krádeže,
- z výpovedí svedkov najmä A., I. W. S., ktorí uvádzali skutočnosti zhodné s výpoveďou Z. o pôvode vozidla, dobe používania a následnom odovzdaní A., ktorý ho rozobral na náhradné diely,
- z listinných dôkazov - zápisnica o zaistení riadiacej jednotky svedkovi Maťovi, ktorá bola expertíznym skúmaním identifikovaná ako súčiastka vozidla Škoda Fábria, ktorého krádež nahlásil obžalovaný J.,
- z listinných dôkazov o nahlásení krádeže vozidla /oznámenie o poisťnej udalosti J. a jeho výpoveď pred povereným príslušníkom ohľadne krádeže vozidla/, kde údaje o zaparkovaní vozidla J. pred OC Eurovea sú v rozpore s lokalizačnými údajmi, z ktorých vyplýva, že v čase domnelého zaparkovania vozidla sa nachádzal v blízkosti svojho bydliska - Karlova Ves,
- z lokalizačných údajov o pohybe I. W. J., respektíve z analýzy uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky, ktorá preukázala intenzívnu komunikáciu I. s J., respektíve Z..

Súd je toho názoru, že výsledky vyplývajúce z procesu dokazovania jednoznačným spôsobom svedčia o závere, že obžalovaní sú vinní zo spáchania skutkov, ktoré sú im kladené za vinu obžalobou. V tomto smere súd uvádza, že orgány činné v trestnom konaní získali a zabezpečili rozhodujúce dôkazy zákonným spôsobom a v rozsahu nevyhnutnom pre náležité zistenie a objasnenie skutkového stavu, ktorých vykonanie na hlavnom pojednávaní preukázalo ich vzájomnú zhodu - vzájomné sa dopĺňanie. Je potrebné poukázať na to, že aj v prípade, že sa obžalovaní ku skutku nepriznali, tak ostatné zadovážené dôkazy - výpoveď splnomocnenca poškodenej spoločnosti, svedkov spolu s listinnými dôkazmi sú takej dôkaznej kvality, že po ich dôkladnom vyhodnotení bolo možné vylúčiť akékoľvek pochybnosti o vine obžalovaných za žalovaný skutok.

Napriek existencii rozdielného popisu udalostí obžalovanými, súd je toho názoru, že to neznamená, že súd má rozhodnúť podľa zásady „in dubio pro reo“, pretože tu je pochybnosť vyvolaná tvrdením obžalovaných. Trestný poriadok nepozná zásadu, že obžalovaný musí byť oslobodený vždy, ak tvrdí, že

sa trestného činu nedopustil, respektíve, ak uvádza skutočnosť, ktorá by tento postup odôvodňovala / rozumej, ak tvrdí, že dôkaz bol vykonaný nezákonne/. Súd je toho názoru, že musí použiť zásadu „in dubio pro reo“ len vtedy, ak aj po riadnom vyhodnotení dôkazov v zmysle ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku zostanú o okolnosti, či sa stal žalovaný skutok, alebo či ho spáchal obžalovaný rozumné pochybnosti, o čo však v posudzovanej veci nejde.

Vo vzťahu k naplneniu jednotlivých znakov základnej skutkovej podstaty poisťovacieho podvodu podľa § 223 Trestného zákona súd je toho názoru, že v prejednávanom prípade boli preukázané všetky zákonné znaky:

- objekt, ktorým je záujem spoločnosti na ochrane vlastníckeho práva k veci /konkrétne ochrana cudzieho majetku subjektu, ktorý poskytuje poisťné plnenie/,

- objektívna stránka - u obžalovaného J. je to podvodné konanie, ktoré spočívalo v tom, že páchatel predstieral okolnosti, ktoré neboli v súlade so skutočným stavom veci - ohlásenie fingovanej krádeže vozidla za účelom vylákania poisťného plnenia,

- objektívna stránka - u obžalovaného I., ktorý zosnoval a riadil spáchanie trestného činu v tom smere, že prostredníctvom inej osoby vopred zabezpečil rozobratie vozidla - predmetu poisťnej zmluvy a následne prostredníctvom J. nahlásil krádež motorového vozidla s cieľom vylákať poisťné plnenie

- subjekt a subjektívna stránka - ako páchatelia činu boli stotožnení obžalovaní, vo vzťahu k subjektívnej stránke súd dospel k záveru, že obžalovaní konali vo forme priameho úmyslu a teda, že chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom,

použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty a to v dôsledku spôsobenia väčšej škody na cudzom majetku / vid'. vyjadrenie poškodeného spolu s listinnými dokladmi/.

Vo vzťahu k naplneniu jednotlivých znakov základnej skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona súd je toho názoru, že v prejednávanom prípade boli u obžalovaného I. preukázané všetky zákonné znaky:

- objektom je záujem štátu na riadnom výkone právomoci verejných činiteľov a na ochrane práv a povinností fyzických a právnických osôb.

- objektívna stránka vyžaduje, aby sa činu dopustil špeciálny subjekt, t. j. verejný činiteľ, a to jednou z troch taxatívne uvedených foriem konania, pričom z hľadiska zavinenia úmysel páchatel'a okrem konania musí zahŕňať aj úmysel spôsobiť niekomu škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech.

Objektívna stránka tohto trestného činu zahŕňa konanie verejného činiteľa, ktoré spočíva

a) vo vykonávaní svojej právomoci spôsobom odporujúcim zákonu,

b) v prekročení svojej právomoci, alebo

c) v nesplnení svojej povinnosti vyplývajúcej z jeho právomoci alebo z rozhodnutia súdu,

príčom takto musí verejný činiteľ konať v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech.

Zákonný znak "v úmysle spôsobiť inému škodu" charakterizuje pohnútku konania páchatel'a, ktorá sa musí preukázať. Za škodu v zmysle tohto ustanovenia treba považovať tak škodu materiálnu, ako aj nemateriálnu. V prejednávanom prípade to bolo vyplatenie poisťného plnenia spoločnosti Home Credit Slovakia, čím sa obžalovaný J. zbavil záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy, čím sebe zadovážil neoprávnený prospech

Znakom "v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech" sa rozumie akékoľvek neoprávnené majetkové alebo aj materiálne zvýhodnenie, na ktoré by páchatel' alebo iná osoba nemali právo (napr. nestíhanie páchatel'a trestného činu, neoprávnené zvýhodnenie pri pridelení bytu, pri prijatí na vysokú školu a pod.).

- pojem "vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu" treba vykladať tak, že ide o obchádzanie zákona alebo iného právneho predpisu vydaného na základe zákona.

- subjekt a subjektívna stránka - ako páchatel' činu bol stotožnení obžalovaný, ktorý bol verejným činiteľom - príslušníkom PZ, pričom vykonával svoju právomoc v rozpore so zákonom, vo vzťahu k subjektívnej stránke súd dospel k záveru, že obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu a teda, že chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti uznal súd obžalovaných za vinných podľa vyššie uvedených právnych kvalifikácií.

K výroku o treste:

V súvislosti s výrokom o treste súd poznamenáva, že pri ukladaní trestu vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom súčasne prihliadal aj na ostatné Trestným zákonom upravené zásady pre ukládanie trestov.

Z tohto hľadiska súd mohol uložiť trest odňatia slobody vo výmere ustanovenej Trestným zákonom /§ 34 odsek 2 Trestného zákona/. Ďalej bol súd povinný prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy /§ 34 odsek 4 Trestného zákona/.

Súd pri ukladaní trestu obžalovaným vychádzal zo závažnosti zločinu, z ktorého boli obžalovaní uznaní vinnými, a ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom v rozpätí od troch po desať rokov.

K osobe obžalovaného J. súd na hlavnom pojednávaní oboznámil výpis z evidencie priestupkov, podľa ktorej sa obžalovaný dopustil dvakrát priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, podľa registru trestov nebol obžalovaný dosiaľ súdne trestaný.

Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť - a to, že viedol riadny život. Pokiaľ ide o prirážajúce okolnosti súd nezistil u obžalovaného žiadnu takúto okolnosť, čo malo za následok, že trestná sadzba sa individuálne upravovala v prospech obžalovaného v zmysle kritéria § 38 odsek 3 Trestného zákona, to jest zníženie hornej hranice ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. V prejednávanom prípade to znamenalo, že trestná sadzba u obžalovaného bola určená podľa zákonných ustanovení v rozmedzí od 36 mesiacov do 92 mesiacov.

Súd uložil podmienený trest odňatia slobody pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, nakoľko ako vyplýva z RT obžalovaný nebol súdne trestaný, jedná sa teda o jeho prvé odsúdenie za trestný čin. Súd pri ukladaní trestu vzal do úvahy aj výšku spôsobenej škody, ktorá presahuje kvalifikačný znak väčšej škody o cca 2000,- € a teda, je zrejme že spôsobená škoda sa pohybuje pri dolnej hranici škody, ktorú postihuje ustanovenie § 223 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona /hranica škody od 2660,- € do 26 659,99- €/ . Súd vzhľadom na túto skutočnosť výkon trestu podmienenčne odložil, pričom v súlade s ustanovením § 51 odsek 1 Trestného zákona uložil obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním sa počas plynutia skúšobnej doby. Súd uložil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, pri ktorej zohľadnil závažnosť konania pre spoločnosť, ako aj skutočnosť, že od žalovaného skutku uplynulo dlhšie časové obdobie - skoro 10 rokov. Pre posilnenie výchovného účinku trestu, súd ďalej obžalovanému uložil aj povinnosti, ktoré by mali obžalovaného viesť k vedeniu riadneho života. Je zrejme, že práve nedostatok finančných prostriedkov z legálneho zdroja motivovalo obžalovaného k spáchaniu trestného činu, preto súd mu uložil aj povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe., okrem toho mu súd uložil zákaz stretávať sa so spolupáchatel'mi, respektíve s účastníkmi na trestnom čine, keďže je vysoko pravdepodobné, že to bol práve podnet od organizátora, ktorý viedol obžalovaného ku spáchaniu trestného činu.

Uložený trest v jeho prípade bude plniť funkciu ochrany spoločnosti, aby zabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti, rovnako že uložený trest zodpovedá závažnosti stíhaného zločinu, spôsobu jeho spáchania následku ako aj zavineniu a prirážajúcim a poľahčujúcim okolnostiam.

K osobe obžalovaného I. súd na hlavnom pojednávaní oboznámil výpis z evidencie priestupkov, podľa ktorej sa obžalovaný dopustil dvakrát priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, podľa registru trestov nebol obžalovaný dosiaľ súdne trestaný, za svedomitú plnenie služby príslušníka PZ bol viackrát finančne odmenený.

Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť - a to že viedol riadny život. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti súd zistil u obžalovaného jednu takúto okolnosť a to spáchanie viacerých trestných činov, čo malo za následok, že trestná sadzba sa u obžalovaného I. individuálne neupravovala a to ani v jeho prospech, ani v jeho neprospech. V prejednávanej príhode to znamenalo, že trestná sadzba u obžalovaného bola určená podľa zákonných ustanovení v rozmedzí od 36 mesiacov do 120 mesiacov, pričom súd ukladal úhrnný trest odňatia slobody v zmysle zásady uvedenej v ustanovení § 41 odsek 1 Trestného zákona.

Súd uložil úhrnný podmienený trest odňatia slobody pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, nakoľko ako vyplýva z RT obžalovaný nebol súdne trestaný, jedná sa teda o jeho prvé odsúdenie za trestný čin. Súd pri ukladaní trestu vzal do úvahy aj výšku spôsobenej škody, ktorá presahuje kvalifikačný znak väčšej škody o cca 2000,- € a teda, je zrejme že spôsobená škoda sa pohybuje pri dolnej hranici škody, ktorú postihuje ustanovenie § 223 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona /hranica škody od 2660,- € do 26 659,99- €/ . Okrem toho súd vzal do úvahy, že v rámci dokazovania, nebola zistená skutočnosť, že by obžalovaný pre seba získal nejaký majetkový prospech. Súd vzhľadom na tieto skutočnosti výkon trestu podmienene odložil, pričom v súlade s ustanovením § 51 odsek 1 Trestného zákona uložil obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním sa počas plynutia skúšobnej doby. Súd uložil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, pri ktorej zohľadnil závažnosť konania pre spoločnosť, ako aj skutočnosť, že od žalovaného skutku uplynul dlhšie časové obdobie - skoro 10 rokov. Pre posilnenie výchovného účinku trestu, súd ďalej obžalovanému uložil aj povinnosti, ktoré by mali obžalovaného viesť k vedeniu riadneho života, preto súd mu uložil zákaz stretávať sa so spolupáchateľmi, respektíve s účastníkmi na trestnom čine.

Uložený trest v jeho prípade bude plniť funkciu ochrany spoločnosti, aby zabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti, rovnako že uložený trest zodpovedá závažnosti stíhaného zločinu, spôsobu jeho spáchania následku ako aj zavineniu a priťažujúcim a poľahčujúcim okolnostiam.

K výroku o náhrade škody:

Na hlavnom pojednávaní si splnomocnenec poškodenej spoločnosti uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 4 685,44- € predstavujúce sumu poistného plnenia vyplateného spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s.

Súd sa oboznámil s dôkazmi preukazujúcimi nárok na náhradu škody poškodeného a postupom podľa § 269 Trestného poriadku prečítal relevantné dôkazy / doklady k úverovej zmluve, správy k poistnej udalosti č. I. 390 - 403/, z ktorých vyplynulo, že poškodenej spoločnosti Generali poisťovňa Slovensko, a. s. bola spôsobená škoda protiprávnym konaním obžalovaných v uplatnenej výške 4 685,44- €, ktorá bola vyplatená vlastníčkovi vozidla, na základe fingovanej krádeže tohto vozidla. Nárok poškodeného na náhradu škodu považoval súd za nesporný a preukázaný, majúci oporu v zistenom skutkovom stave, preto obžalovaných spoločne a nerozdielne zaviazal k náhrade škody.

K oslobodzujúcej časti rozsudku

Na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu v zmysle ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku súd dospel k záveru, že nebolo dokázané, že skutok, ktorý je kladený obžalovanému B. za vinu, spáchal práve obžalovaný, a preto ho súd oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku.

V tomto smere súd zdôrazňuje, že rozhodnutie o vine obžalovanej osoby musí vychádzať z vykonaných dôkazov, ktorých vyhodnotením nie je možné dospieť k inému záveru pokiaľ ide o otázku viny. Vina obžalovaného musí byť jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázaná. Obžalovaný nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, nakoľko pri posúdení viny trestný proces vychádza zo zásady, že nedokázaná vina má rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina.

Uznanie viny nie je možné založiť na hypotetických záveroch, ktoré sú v rovine pravdepodobnosti, nakoľko pre vyslovenie takéhoto výroku sa vyžaduje istota, o ktorej pri zhodnotení vykonaných dôkazov nie je dôvod pochybovať. V prípade, že po vykonaní a vyhodnotení všetkých dostupných dôkazov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti významnej pri posúdení otázky viny, nemožno rozhodnúť v neprospech obžalovaného a je povinnosťou súdu postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“, t. j. v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Predmetná zásada sa odvíja a nadväzuje na jednu z najzákladnejších zásad trestného konania - prezumpciu neviny. Prezumpcia neviny vyžaduje, aby štát v trestnom konaní niesol a uniesol dôkazné bremeno v otázke viny.

Súd dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný a to z viacerých dôvodov.

Obžaloba v odôvodnení obsahovala viaceré dôkazy, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní, a ktoré mali dokazovať vinu obžalovaného a to konkrétne - výpovede svedkov I., Z., A. A., výpisy z telefonických hovorov, zápisnica o zaistení vecí, odborné vyjadrenie KEÚ PZ, kniha prevádzky dopravného prostriedku a písomnosti z OR PZ Bratislava I.

Napriek tomu, že orgány činné v trestnom konaní vykonali vyčerpávajúce dokazovanie, podľa názoru súdu nielenže nepreukázali protiprávne konanie obžalovaného a v skutočnosti sa obžaloba síce opierala o jeden priamy dôkaz, ktorým boli skutočnosti tvrdené osobou svedka Z. a sčasti svedkom I., ktorý sa mal však o skutku dopytovať od svedka Z.. Orgány činné v trestnom konaní podľa názoru súdu nepreukázali, že by sa však obžalovaný dopustil skutku, ktorý mu bol kladený za vinu obžalobou Okresného prokurátora pre Bratislavu II sp. zn. 2Pv/817/12/1102 zo dňa 22.08.2014.

Súd má jednoznačne preukázanú skutočnosť o tom, že konaním obžalovaného J. W. I., v súčinnosti so svedkom Z. W. A., došlo ku spáchaniu trestného činu tým, že I. prostredníctvom Z. zabezpečil rozobratie vozidla Škoda Fábria, ktoré splácal obžalovaný J., pričom ten následne nahlásil fiktívnu krádež vozidla za účelom vylákania poisťného plnenia z havarijného poistenia /bližšie vid' odsudzujúca časť rozsudku/. Na rozdiel od OČTK súd je toho názoru, že sa vykonaným dokazovaním nepodarilo preukázať účasť - konanie obžalovaného na žalovanom skutku.

Obžalovaný pri popise udalostí uvádzal rovnaké - skutočnosti a to rovnako v prípravnom konaní pri výsluchu pred vyšetrovateľom PZ, tak aj v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, pričom v jeho výpovediach neboli zistené žiadne závažné rozpory. Opakovane tvrdil, že na žalovanom skutku sa žiadnym spôsobom nepodieľal, nemal vedomosť o krádeži motorového vozidla Škoda Fábria, respektíve o jeho rozobratí. So zainteresovaných osôb pozná obžalovaného I., ktorý je jeho bývalým kolegom, obžalovaného J. vôbec nepozná, svedkov I. W. Z. poznal v súvislosti s výkonom služby príslušníka PZ ako kriminálne závadové osoby. So žiadnou z týchto osôb nekomunikoval ohľadne rozobratia „Tomašikovej“ Fábrie, Z. sa mu vyhrážal, že ho zničí, nakoľko v inej trestnej veci Baláža nezabezpečil vyplatenie náhrady škody poškodenému.

Výpoveď obžalovaného je podporená aj priamym dôkazom výpoveďou spoluobžalovaného I., ktorý vylúčil akúkoľvek účasť B. na žalovanom skutku, nebol prítomný pri tom, ako I. preberal vozidlo od J., respektíve pri tom ako vozidlo následne odovzdával Z.. Vo vzťahu k B. I. potvrdil existenciu roztržky s Z. ohľadne trestného stíhania I., ktorá sa stala po krátko po žalovanom skutku.

Pravdivosti verzii obžalovaného B., o tom že výpoveď svedka Z. voči jeho osobe je účelová, zodpovedajú aj listinné dôkazy, ktoré obhajoba založila do spisu. Konkrétne ide o kópiu rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 12.05.2015 sp. zn. 7T/26/2013, ktorým bol B. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava V sp. zn. 1Pv/270/2012 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť voči poškodenému A. Z. tým, že prevzal finančnú hotovosť vo výške 1300,- € pod zámienkou, že zabezpečí prepustenie W. I. zo zadržania na slobodu. Oslobodzujúci rozsudok bol potvrdený rozhodnutím Krajského súdu Bratislava zo dňa

07.10.2015. V súdnom konaní vystupoval, podobne ako v prejednávanej trestnej veci, ako hlavný svedok obžaloby proti B. svedok A. Z., ktorého výpoveď sa však vykonaným dokazovaním ukázala ako nevierohodná, a preto bol B. oslobodený z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný.

Z popisu skutku rozsudku OS BA V je zrejmé, že sa jedná o totožný konflikt /vyplatenie peňazí Z. vo veci stíhania I./, ktorý zhodne uviedli obžalovaní B. a I., a ktorý, podľa ich názoru motivoval Z. krivo vypovedať o účasti B. na žalovanom skutku.

Súd na tomto mieste poukazuje na zrejmu paralelu medzi vyššie uvedeným súdnym konaním na OS Bratislava V a prejednanou trestnou vecou a to vo viacerých prvkoch. Prvým osoba obžalovaného, ktorým je v oboch prípadoch obžalovaný B.. Ďalším je úloha A. Z., ktorý v oboch súdnych konaniach vystupoval ako jediný priamy svedok skutkov a ako jediný usvedčujúci dôkaz obžaloby. Posledným a podstatným prvkom je, že súdy zhodne vyhodnotili výpovede Z. ako nevierohodné., tak vo vzťahu k stíhaniu B. pre prečin podvodu /viď odôvodnenie rozsudku OS Bratislava V, respektíve uznesenie KS Bratislava/ ako aj vo vzťahu k stíhaniu obžalovaného B. pre skutok kvalifikovaný ako zločin poisťovacieho podvodu formou pomocníka.

Súd pri hodnotení výpovede Z. vo vzťahu k B. pristupoval odlišne ako to bolo pri hodnotení ním uvádzaných skutočností vo vzťahu k obžalovaným J. a I. a to z nasledovných dôvodov:

- výpoveď Z. F. Ú. B. na žalovanom skutku nebola podporená žiadnym iným dôkazom /napr. výpisy telefonických hovorov preukazujúce komunikáciu medzi B. a Z., výpoveď svedka, ktorý by ich videl pri prevzatí vozidla a pod./,

- podľa výpovede Z. mu mal B. priniesť vozidlo Škoda Fábria na rozobratie, avšak doklady vrátil spolu s kľúčmi I., následne peniaze za predaj vozidla mal dať B., tieto skutočnosti sú v rozpore s výpoveďou B., ktorý vinu a kontakty s Z.Á. v tejto veci popiera, ďalej sú v rozpore so skutočnosťami, ktoré uvádzal I., ktorý priznal, že vozidlo prevzal od J. a následne ho sám odovzdal Z., avšak za iným účelom ako bolo jeho rozobratie, rovnako priznal aj pomerne častú telefonickú komunikáciu s Z. v sledovanom období týkajúcu sa „predaja vozidla Z., o čom svedčia aj výpisy z telefonických hovorov I., ktoré súd už vyhodnocoval v odsudzujúcej časti rozsudku,“

- výpisy z telefonických hovorov a SMS správ I. implicitne preukazujú, že Z. ohľadne rozobratia vozidla komunikoval práve s I., ktorý následne koordinoval konanie Tomášika pri nahlásení fiktívnej krádeže, čo evokuje pomerne častý opakujúci sa vzorec ich správania sa - I. komunikuje s J. a následne aj s Z., respektíve I. komunikuje s Z. a následne aj s J. /viď záznamy hovorov a SMS správ I. napríklad deň 23.08.2010, 25.08.2010, 26.08.2010, 27.08.2010 - jedná sa s vysokou pravdepodobnosťou o dni, kedy bolo dohodnuté odovzdanie vozidla Z., respektíve dni 10.09.2010, 13.09.2010, teda obdobie tesne pred nahlásením fiktívnej krádeže vozidla/. Z výpisov rovnako vyplýva, že v období od 09.09.2010 do 13.09.2010 I. opakovane viackrát kontaktoval Z., ktorý sa sám vyjadroval, že mu I. vyvolával dennodenne ohľadne stavu vozidla.

Berúc do úvahy vyššie uvedené skutočnosti v rámci vykonaných dôkazov, ich vzájomnú syntézu, súd dospel k záveru, že svedecká výpoveď Z. ohľadne protiprávneho konania obžalovaného B. nie je vierohodná, nakoľko nespĺňa kvalitatívne požiadavky v zmysle logického opísania faktov v časových, osobných a priestorových súvislostiach. Aj s poukazom na výsledok trestného stíhania obžalovaného B. na Okresnom súde Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 7T/26/2013, súd dospel k záveru, že výpoveď Z. v neprospech B. , bola subjektívne motivovaná s cieľom uškodiť obžalovanému o to s ohľadom na nespokojnosť Z. s postupom a konaním obžalovaného v trestnom konaní W. I. /brat Z. družky, s ktorou v tom čase žil/. Nezanedbateľnou skutočnosťou pri hodnotení výpovede obžalovaného a svedka Z. je aj skutočnosť, že obžalovaný je aktívnym príslušníkom PZ s kladným profesionálnym hodnotením a na druhej strane svedok Z. - kriminálne závadová osoba opakovane odsúdená pre úmyselnú trestnú činnosť, pre ktorého je porušovanie zákonov prakticky bežnou súčasťou života.

V nadväznosti na vyššie uvedené diskvalifikujúce hodnotenie výpovede svedka Z., je bezpredmetná aj výpoveď svedka W. I., nakoľko ten sa jednak o trestnej činnosti B. dozvedel z počutia práve od Z., čo poukazuje na nízku výpovednú hodnotu jeho výpovede, jednak svoju výpoveď v procese prípravného konania menil /napr. pri uvádzaní kto rozobral vozidlo/ , čo samo o sebe znižuje jeho vierohodnosť.

Z hľadiska všetkých vyššie uvedených skutočností možno preto uzavrieť, že tvrdenia svedka Z. sú v kontexte všetkých vykonaných dôkazov takej povahy, ktoré neumožňujú presvedčivo a bez rozumných pochybností ustáliť skutkový stav v zmysle podanej obžaloby.

Naproti tomu obrana obžalovaného vyznieva pre súd logicky a uveriteľne a to v kontexte s ďalšími priamymi a nepriamymi dôkazmi. Jeho verzia je podporená výpoveďou obžalovaného I. ako aj produkovanými listinnými dôkazmi.

V prejednávacom prípade súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním nebolo bez pochybností preukázané, že by sa obžalovaný akýmkoľvek spôsobom podieľal na páchaní trestného činu poisťovacieho podvodu, tým že by zabezpečoval prostredníctvom inej osoby rozobratie motorového vozidla, ktorého fiktívna krádež bola neskôr nahlásená páchatelom, tak ako to deklarovala obžaloba.

Súd je toho názoru, že pri posúdení všetkých produkovaných dôkazov jednotlivo a v ich súhrne, posúdení okolností a zvláštností prípadu nemožno spoľahlivo /bez rozumných a dôvodných pochybností/ uzavrieť, že by obžalovaný B. spáchal skutok uvedený v obžalobnom návrhu, ktorý je predmetom rozhodovania na hlavnom pojednávaní. Dokazovanie v trestnom konaní a preukazovanie viny páchatelovi nemôže byť postavené na indíciách a dohadoch, ale vina obžalovaného musí byť preukázaná celkom jednoznačne a bez akejkoľvek rozumnej pochybnosti, čo v prejednávacom konaní preukázané nebolo.

Vzhľadom na dostatočne nespochybnú verziu prezentovanú obžalovaným v rámci jeho obhajoby, podporenú ďalšími vykonanými dôkazmi, respektíve vzhľadom k tomu, že obžaloba nepreukázala protiprávne konanie obžalovaného ako je to vyššie spomenuté, bolo potrebné dôsledne uplatňovať zásadu „in dubio pro reo“ a pri pochybnostiach o základnom znaku skutkovej podstaty trestného činu - existenciu objektívnej stránky vychádzať z alternatívy pre obžalovaného priaznivejšej.

Možno teda záverom zhrnúť, že vykonaným dokazovaním, keď súd vykonal na hlavných pojednávaniach všetky dostupné dôkazy, sa nepodarilo presvedčivo a bez rozumných pochybností ustáliť skutkový stav v zmysle podanej obžaloby, preto na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, riadiac sa prezentovanými úvahami pri hodnotení dôkazov, súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom uvedeným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku.